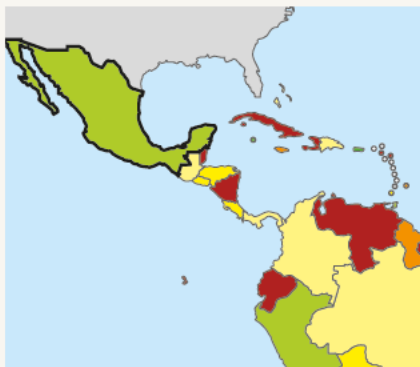

Basfakta (2020)

Folkmängd: 128 miljoner

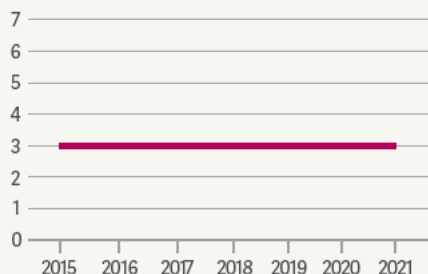
BNP, nominellt: 1 076 miljarder USD

BNP/capita: 8 421 USD

Landriskklasserna går från 0 till 7.
Ju lägre tal, desto bättre kreditvärdighet.

Landriskklasshistorik

Källa: EKN

Styrkor

- + Politisk samsyn om makroekonomiska frågor
- + Historik av ekonomisk stabilitet och förtroendeskapande ekonomisk politik
- + Begränsade externa obalanser

Svagheter

- Regional instabilitet samt spända internationella relationer.
- Valutförsvagning och minskad valutareserv ökar risken då stora externa finansieringsbehov finns.
- Expansiv ekonomisk politik som skapar ekonomiska obalanser.

Finansiell integration minskar landrisken

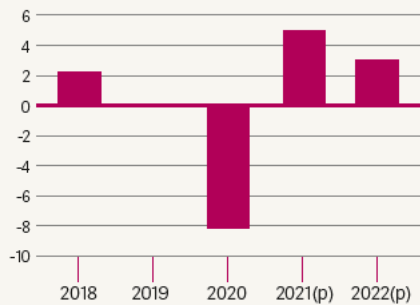
BNP per capita uppgick under 2020 till drygt 8 000 USD/capita i nominella termer, vilket är lägre än genomsnittet för länder i landriskklass 3. Den mexikanska ekonomin är den 15:e största globalt sett och överträffas bara av Brasiliens i regionen. En betydande del av den ekonomiska aktiviteten sker fortsatt inom den informella sektorn vilken bidrar till omkring 23 procent av BNP och sysselsätter ca 55 procent av arbetskraften, särskilt inom jordbruksnäringen. Mexikos fördelaktiga geografiska läge intill den amerikanska marknaden har lett till starka finansiella- och handelsrelaterade band mellan länderna vilket möjliggjort en framgångsrik och exportorienterad tillverkningsindustri som utgör drygt 30 procent av Mexikos ekonomi. Den amerikanska marknaden är den enskilt största exportmarknaden för varor och tjänster och absorberar över 80 procent av den gränsöverskridande handeln följt av Kanada och Kina med knappt tre respektive två procent. En stor bidragande faktor till den omfattande handeln med USA är frihandelsavtalet mellan Mexiko, USA och Kanada kallat USMCA, vilket under 2020 ersatte det tidigare NAFTA-avtalet. Exporten utgörs till största delarna av fordon eller komponenter till fordonsindustrin och elektroniska produkter (ca 30 procent vardera) och olja (sex procent). Den ekonomiska integrationen med USA sker också via arbetsmarknaden och de ca tolv miljoner mexikaner som årligen skickar remitteringar till ett värde av 40 miljarder USD (motsvarande ca fyra procent av BNP) tillbaka till Mexiko.

En stram finans- och penningpolitik under de senaste decennierna har upprätthållit förtroendet från investerare och tillgång till de internationella kapitalmarknaderna även under tider av ökad finansiell oro. Centrala delar i detta ramverk är en flytande växelkurs, ett väl förankrat inflationsmål och begränsade budgetunderskott. Den offentliga sektorns skuld i förhållande till BNP uppgick 2020 till 42 procent. Samtidigt har den omfattande exportsektorn i kombination med remitteringar från utlandet lett till hanterbara bytesbalansunderskott som täcks av utländska direktinvesteringar och överlag begränsade externa obalanser. En svag rättssäkerhet, förekomst av korruption och en mycket svår säkerhetssituation har på samma gång bidragit till en låg investeringskvot motsvarande 21 procent av BNP under 2000-talet vilket begränsat den ekonomiska tillväxten till 1,5 procent per år under samma period. Investeringsstakten har dessutom sedan 2015 utvecklats i en allt långsammare takt, först till följd av investeraroro under omförhandlingarna av det dåvarande NAFTA-avtalet och sedan 2018, efter valet av nuvarande presidenten Andres Manuel Lopez-Obrador (ofta förkortat AMLO), en ökad oro för förändringar i regleringsmiljön avseende bl.a. rättssäkerhet och en allt mer aktiv roll av staten i flertalet sektorer.

Institutionella brister begränsar tillväxt

Tillväxten i Mexiko var redan innan pandemin i en negativ trend, 2019 sjönk BNP med 0,1 procent, varför nedgången i den ekonomiska aktiviteten blev särskilt omfattande under 2020 och BNP backade slutligen med 8,2 procent. Svag efterfrågan från den inhemska och den amerikanska marknaden i kombination med minskad turism bidrog särskilt till nedgången. Den mexikanska regeringens hantering av pandemin skiljde sig även från andra länders i huvudsakligen två

BNP tillväxt (fasta priser, % per år)

Källa: IMFWEQ, Macrobond

Affärsmiljö

Ranking mellan 0 (sämst) och 100 (bäst)

Källa: Världsbanken, Macrobond

avseenden. Dels så valde regeringen att införa mycket få tvingande karantänsåtgärder vilket bidrog till att upprätthålla utbudet i ekonomin. Dels så genomförde regeringen samtidigt mycket begränsade offentligfinansiella stimulanser för att upprätthålla efterfrågan. De offentligfinansiella stimulanserna uppgick endast till 0,7 procent av BNP (jämfört exempelvis med Brasilien där stimulanserna motsvarade 8,7 procent av BNP). Regeringens hantering av pandemin har å ena sidan inneburit att statens finansiella ställning inte försvagats nämnvärt. Offentlig sektors skuld (som andel av BNP) väntas öka med ca sex procentenheter till 42 procent mellan 2019–2022. Å andra sidan väntas den ekonomiska återhämtningen bli utdragen. BNP-tillväxten under 2021 väntas bli 5,0 procent med stöd från stark amerikansk efterfrågan följt av 3,0 procent under 2022, enligt IMF. En återhämtning till nivån innan pandemin väntas alltså ske först under 2023. Andelen fullvaccinerade bland befolkningen uppgick i mitten av september till drygt 30 procent men regeringens ambition är att hela den vuxna befolkningen ska erbjudas vaccinering innan årets slut. Detta bedöms som fortsatt möjligt samtidigt som risken för bakslag till följd och förnyad smittspridning finnas kvar under åtminstone innevarande år.

Efter AMLO:s tillträde som president under 2018 har regeringen genomdrivit ett antal förslag som ökat osäkerheten kring den privata sektorns roll i Mexikos ekonomi. Exempelvis har regeringen stärkt det statliga oljebolaget PEMEX grepp om oljesektorn, den har avslutat byggandet av México Citys nya flygplats som var färdigställd till 30 procent och nyligen försökte regeringen genom nuvarande lagändring göra så att elnätet i första hand prioriterade elkraft genererad av statens bolag framför privata kraftbolag. Sammantaget har affärsklimatet påverkats negativt av regeringens interventionistiska politik och en ökad statlig roll i ekonomin bedöms på lång sikt inverka negativt på landets tillväxtförutsättningar. Den ökade osäkerheten riskerar förutom att inverka på investeringsbeslut under de kommande åren också leda till att Mexiko inte fullt ut drar nytta av den pågående regionaliseringstrenden av leverantörskedjor. Under juni 2021 genomfördes ett mellanårsval som resulterade i att det styrande MORENA-partiet förlorade sin kvalificerade majoritet (men behöll en enkel majoritet) i den mexikanska kongressen. Detta minskar risken för att president AMLO kommer att kunna lägga fram radikala förslag under återstoden av den nuvarande mandatperioden till 2024 och tillväxten på längre sikt väntas kunna upprätthållas kring den potentiella takten om 1,5 procent per år.

Affärsmiljön

Affärsmiljön har överlag försämrats i Mexiko under den senaste 10-årsperioden. Tillgången på finansiell information är som regel god i Mexiko och öppenhet för utländska investeringar och frihandel är fortsatt stor, vilket underlättar internationella transaktioner. I Världsbankens Doing Business-Index däremot rankas Mexiko idag på plats 60 av 190 länder, vilket är bättre än det regionala genomsnittet för Latinamerika men en försämring sedan 2010 då landet rankades på 51:a plats. De största svagheter avser trögheten gällande registrering av egendom och det komplicerade skattesystemet. Den säkerhetsmässiga situationen uppfattas som den enskilt största hämskon för affärsverksamhet i landet enligt Global Competitiveness-indexet, följt av omfattande korrupktion. Även i World Governance Indicators-undersökningen har landet försämrat sin ranking signifikant under det senaste decenniet, Mexiko var tidigare jämförbart med det regionala genomsnittet på de flesta

Svensk export till Mexiko

	MSEK
2020	5 706
2019	7 376
2018	6 332
2017	6 535
2016	6 005

Källa: SCB

EKN:s engagemang

	MSEK
Garantier	1 521
Utfästelser	1 268

jämförelsepunkter men har tappat särskilt inom områden som korruptionskontroll och rättssäkerhet.

Den mexikanska peson är sedan länge fritt flytande och är en av de mest likvida valutorna på tillväxtmarknaderna. Peson är vidare konvertibel och transferabel varför EKN kan överväga lokalvalutafinansierade affärer. Det mexikanska banksystemet är överlag välkapitaliserat med god likviditet och kontrollerad låntillväxt. Andelen dåliga lån har under pandemin kunnat begränsas till 2,6 procent av total utlåning (vilket är ca 0,5 procent mer än genomsnittet under de tre åren föregående 2020). Landets största banker anses ha en god förberedelse och förmåga att hantera oförutsedda negativa scenarier. Mexikanska banker tillämpar det internationella regelverket Basel III. Och över 70 procent av totala banktillgångar kontrolleras av utländska ägare, framförallt från Spanien och USA. Det utländska ägandet anses vara långsiktigt och stabilt och stöd från respektive moderbolag bedöms som sannolikt. Dessutom anses statens vilja och förmåga att erbjuda stöd vid behov vara mycket hög.

EKN:s policy

Normal riskprövning gäller för såväl korta (<1 år) som långa affärer med suveränen, andra offentliga köpare, banker och företag. Det innebär att det inte finns några på förhand givna begränsningar i garantigivningen och att affärerna bedöms på egna meriter utan särskilda krav eller villkor.

EKN:s åtagande och erfarenhet

Mexiko tillhör fortfarande de större marknaderna i Latinamerika (i termer av exponering) för EKN även om efterfrågan på EKN:s produkter för transaktioner till Mexiko varit sjunkande sedan 2000-talets början. Mellan 2016–2020 har EKN i genomsnitt ställt ut garantier i ett 70-tal affärer per år till ett totalt värde om 3,4 miljarder kronor. En stor del av exponeringen under perioden avser korta krediter (<1 år) och de huvudsakliga sektorerna var pappersprodukter, gruvutrustning samt fordon. EKN:s erfarenheter vad gäller affärer med den offentliga sektorn har varit goda. Statens betalningsvilja bedöms som stark och skuldhanteringen har varit mönstergill. EKN:s erfarenhet av affärer till regionala och lokala offentliga köpare är dock begränsad. Avseende affärer med den privata sektorn har EKN samma goda erfarenhet som med offentlig sektor. Respekten för ingångna avtal brister dock emellanåt och det är av central betydelse för svenska exportörer att se till att parterna skriver grundliga och tydliga avtal. Dröjsmål är ganska vanligt förekommande. Det legala systemet är fortfarande bristfälligt, och regionala skillnaderna kan också vara stora när det gäller hur rättsprocesser bedrivs.